

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 2. července 2015 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jitky Hauptmanové a přísedících Vlasty Tiefové a Mgr. Jozefa Liptáka, t a k t o :

obžalovaný

Zdeněk O [REDACTED],

[REDACTED] ve Slaném, okr. Kladno, bez zaměstnání, bytem [REDACTED] čp. [REDACTED] okr. Kladno, t. č. ÚVV č. 1 Praha 6 – Ruzyně,

j e v i n e n, ž e

- 1) v přesně nezjištěné době nejméně od ledna 2014 do 23.3.2015 v obci [REDACTED] – [REDACTED], okr. Kladno a na dosud nezjištěných místech okr. Kladno přiměl nezletilou Helenu M [REDACTED], nar. [REDACTED], k výrobě pornografického díla, tím způsobem, že po ní požadoval, aby si vyhrnula šaty, čímž odkryla své přirození, načež ji svým mobilním telefonem vyfotografoval a tyto fotografie měl uložené na paměťové kartě ve svém mobilním telefonu do 23.3.2015, kdy paměťovou kartu ztratil u Ladislava F [REDACTED],

t e d y

jednak přiměl dítě k výrobě pornografického díla,
jednak ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

- 2) v přesně nezjištěné době nejméně od ledna 2014 do 23.3.2015 v okrese Kladno a na dosud nezjištěných místech přechovával na své paměťové kartě v mobilním telefonu fotografie a videonahrávky neustanovených dívek zcela zjevně mladších 18 let, z nichž některé zhotovil bez jejich vědomí, přičemž dívky jsou zachyceny

v sexuálně vyzývavých pozicích se zaměřením na vyobrazení jejich pohlavních orgánů,

t e d y přechovával a vyrobil fotografické a filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

č í m ž s p á c h a l

ad 1)

přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 2)

přečin výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, 3 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 192 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 /třiceti/ měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s o s t r a h o u .**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se mu ukládá **ochranné sexuologické léčení, které vykoná ambulantní formou.**

O d ů v o d n ě n í :

Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl zjištěn a popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.

Obžalovaný se ke shora uvedenému skutkovému ději v obou bodech výroku v podstatě doznal, uvedl, že měl u sebe nahrávky nezletilých dívek, a to Heleny M. [REDAKCE] a dalších, které sám pořizoval. Popřel ale, že by se pokoušel o pornografické dílo, u hlavního líčení popřel, že by Helenu M. [REDAKCE] žádal, aby při jejím focení a natáčení si vyhrnovala šaty a odkrývala své přirození. Pokud v přípravném řízení uvedl, že ji o to skutečně žádal a chtěl pořídit takové nahrávky a fotografie, vypověděl tak na návod policistů, kteří ho vyslýchali. Obžalovaný doznal, že kromě obnažené Heleny je na fotografiích i obnažena i další dívka Jana, pocházející z téže rodiny a důvodem pro pořízení těchto fotografií podle obžalovaného bylo, že chtěl pro sociálku dokumentovat, jak je její tělo poštipané od parazitů. jedna dívka

byla poštípaná, druhá nikoli, a chtěl tak dokumentovat, jak vypadá přirození poštípané, zasažené parazity a jak vypadá přirození zdravé. Obžalovaný dále uvedl, že pokud na paměťové kartě, kterou měl ztratit v bytě Ladislava F. měly být i jiné dívky, tak uvedl, že tuto kartu v bytě neztratil, ale nějakým způsobem mu musela vypadnout, je pravdou, že u nich zanechal tašku s nákupem, kde měl i telefon s kartou a když se pro tašku vrátil, měli už paměťovou kartu vyndanou a manipulovali s ní. Pokud na kartě, kterou měl u sebe, byly i jiné dívky, uvedl nejprve, že neví, o jaké dívky jde, neboť tuto paměťovou kartu pořídil v zastavárně a dostal ji plnou nahrávek. Nevysvětlil, jak na takové kartě mohly být fotografická díla zachycující právě dotčené nezletilé Helenu M. a Janu, ostatní dívky nejprve uvedl, že nezná, později uvedl, že jde o kamarádky, které si domů vodily Helena a Jana. Obžalovaný dále uvedl, že nahrávky a fotografie pořizoval hlavně také proto, že chtěl mít dokumentaci o tom, co s děvčaty dělá v jejich přítomnosti, neboť v minulosti měl trestní stíhání kvůli Evině F., a to pro podobnou trestnou činnost, byl obviněn z jejího znásilnění a proto, když se nyní ve stejné rodině pohyboval v přítomnosti dalších mladších dívek, pořizoval si nahrávky, aby měl důkaz o tom, že k žádnému znásilnění nedochází.

Svědék Ladislav F. uvedl, že je bratrem Jany F. Uvedl, že obžalovaný za Janou chodil, ta se mu svěřovala, že na ni opakovaně čeká před školou, bála se ho, později si od něho ale brala cigarety a další věci, obžalovaný po něm požadoval opakovaně, aby mu poslal fotku Jany. Jednou tak učinil, poslal mu Janinu fotografii, kde byla normálně vyfotografována a oblečená. Obžalovaný chtěl po něm ale další fotografie, odmítl mu jakékoli další poslat a následně při první příležitosti mu z jeho telefonu fotografii, kterou mu zaslal, vymazal. Dne 23.3.2015 byl obžalovaný u nich doma, seděl tam, hrál si s telefonem, později při odchodu říkal, že u nich někde ztratil paměťovou kartu, kdyby ji našli, aby mu ji dali, že tam má věci, za které by mohl jít „sedět“. Svědek uvedl, že kartu doma hledali, následně ji skutečně našli, prohlédli si, co na ní je a viděli, že tam jsou fotografie jeho příbuzných, svědek uvedl, že šlo o foto jeho tří sestřenic a dvou bratranců, byla tam i videa s těmito dětmi, kartu ukázal svému strejdovi a následně i správci ubytovny a rozhodli se vše nahlásit. Svědek dále uvedl, že není pravdou, že by v inkriminované době měli v rodině nějaké problémy s hygienou a že by měli nějaké parazity a s tím spojené hygienické problémy. Dále svědek popsal, jak obžalovaný měl zájem o jeho sestru Janu, jak ji soustavně vyhledával a rodina si nepřála, aby člověk v jeho věku se blíže stýkal s tak mladou dívkou. Není rozhodně pravdou, že by od obžalovaného brali nějaké dárky, či že by si říkali o nějaké dary za to, že mu styk s Janou umožní. Je pravdou ale, že Jana si od něho cigarety nebo tabák brala. Obžalovaný jí chtěl koupit i telefon, což ale oni nechťeli dovolit, stejně tak Janu nenechali jít s obžalovaným samotnou do města, jak on na to naléhal. Pokud obžalovaný tvrdí, že v inkriminovaný den, kdy našli doma paměťovou kartu u nich obžalovaný zapomněl tašku, ze které měli kartu vyndat, tak toto svědek rozhodně popřel. Žádnou tašku s věcmi u nich obžalovaný v tento den nezapomněl. Pokud on v minulosti prodal obžalovanému paměťovou kartu, tak mu ji prodal prázdnou, bez jakýchkoliv fotografií či nahrávek. Zůstala v ní pouze jedna fotografie, kterou v paměťové kartě přinesl už ze zastavárny, šlo o nějakou blondýnu a její fotografie nešla vymazat, stále tam zůstávala. Šlo o portrét dospělé ženy. Svědek také uvedl, že v jednom případně, když si od obžalovaného půjčil telefon, aby si zavolal, zjistil, že tam má fotografie jejich rodiny, které byly foceny ve spánku. Tehdy obžalovaný u nich zůstal přespat, když jim pomáhal při malování bytu.

Z výpovědi svědka Miroslava K. bylo zjištěno, že obžalovaného zná z doby, kdy bydleli na stejné adrese, jako rodina F. Paní F. je jeho teta. Rodinu F. proto navštěvuje a shodou okolností byl u nich s Ladislavem F. i v den, kdy tam byl obžalovaný a kdy při odchodu říkal, že u nich ztratil paměťovou kartu. Říkal, že pokud ji

najdou, aby ji schovali, že tam má důležité věci chtěl, aby mu potom kartu vrátili, pokud ji najdou a při hovoru o kartě jim řekl, že za to, co na kartě je, by mohl dostat „pálku“. Později paměťovou kartu našli v obývacím pokoji, přehráli si ji a když zjistili, co tam je, ukázali to strejdovi, ten to ukázal správci ubytovny a poté vše nahlásili na policii. Na kartě byly nahé fotky dívek, fotky jeho sestřenice, které fotil její rozkrok, video s ní, pornografické dílo se zvířetem. Byla tam i nahrávka Jany F. [REDAKCE], které je třináct let, byla tam ještě s další sestřenicí, měla na sobě šaty, bylo vidět, že při nahrávce si sukni stále hlídá, hlídala si přímo rozkrok. Neví o tom, že by Jana v té době měla nějaké zdravotní problémy. Poté, co obžalovaný u F. [REDAKCE] ztratil kartu, tak se k nim vrátil ještě ten den v noci. Svědek uvedl, že neví nic o tom, že by v tento den u nich zapomněl nějakou tašku.

Ze čtené výpovědi svědkyně Jany F. [REDAKCE] bylo zjištěno, že tato si vybavila, že ji obžalovaný fotografoval pouze jednou, když stály vedle sebe. Neví o tom, že by si ji na mobilní telefon někdy natáčel.

Obžalovaný je ze svého jednání usvědčován i listinnými důkazy, zejména protokolem o provedení domovní prohlídky, při které byly zajištěny dvě videokamery, dva mobilní telefony, počítač, videokazeta a třináct DVD. Z odborného vyjádření vyplývá, že na paměťové kartě vložené v mobilním telefonu byly nalezeny smazané fotografie s možným sexuálním podtextem. V nalezeném telefonu byla dříve paměťová karta, kterou vydal Ladislav F. [REDAKCE]. Na paměťové kartě a na pevném disku počítače byly nalezeny nesmazané soubory se sexuální tematikou.

V průběhu trestního řízení byl přibrán znalec z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie a psychiatrie ke zkoumání psychického stavu obžalovaného. Znalec ve zpracovaném znaleckém posudku a při výslechu u hlavního líčení uvedl, že obžalovaný netrpí žádnou duševní poruchou, ani chorobou. Obžalovaný ale trpí sexuální deviací, hetero sexuální pedofilii až hebefilií, což vyplývá z vyšetření PPG. Tato sexuální deviace se u něho projevovala i v době páchání trestné činnosti a v důsledku této deviace byly u obžalovaného podstatnou měrou sníženy ovládací schopnosti, zatímco rozpoznávací schopnosti jsou v plné míře zachovány a zachovány byly i v době páchání trestné činnosti. U obžalovaného nebyl zjištěn vyšší sklon k agresivitě, obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení i se na něm účastnit. Znalec navrhnul, aby obžalovanému bylo uloženo léčení, jako dostatečnou ochrannou sexuologickou léčbu vidí léčbu v ambulantní formě. Obžalovaný je léčbě přístupný, má náhled na svoji deviaci, chce se léčit a jsou tak dány předpoklady pro úspěšnost léčby. V minulosti se obžalovaný neléčil s touto deviací, i když byl trestně stíhán a odsouzen za kontakty s třináctiletou dcerou, tehdy ale u něho sexuální deviace zjištěna nebyla a léčba proto nebyla navrhována. Zjištěná sexuální deviace je celoživotním údělem obžalovaného, projevila se opakovaně, z PPG vyšetření je zřejmé, že obžalovaný preferuje malé holčičky a dospívající dívky. Dospělé ženy jsou u něho preferovány až s velkým odstupem. Jeho společenská nebezpečnost tkví v tom, že by mohl ve svém jednání recidivovat.

Na základě provedeného dokazování tak dospěl soud k jednoznačnému závěru, že se obžalovaný dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu a které je v obou skutcích ve výroku popsáno. Obžalovaný docházel do rodiny poškozené Heleny M. [REDAKCE] jako rodinný přítel, využil svého postavení a svého vztahu k nezletilé a vědom si jejího věku, neboť velmi dobře znal věk všech dětí v rodině, přiměl Helenu M. [REDAKCE], aby si vyhrnula šaty a fotografoval ji, přičemž své záběry cíleně mířil na její přirození a jeho jednání bylo bezpochyby sexuálně motivované. To vyplývá i z dalších důkazů, zvláště ze závěrů znaleckého posudku, kdy znalec zdůraznil právě fascinaci obžalovaného genitálem a jeho zaměření právě na dětské a dívčí

genitálie, což je výrazem jeho sexuální deviace. Pokud obžalovaný tvrdil, že on nepožadoval po Heleně M. [REDAKCE], aby si vyhrnovala šaty a obnažovala své genitálie, tak soud jeho tvrzení neuvěřil, zvláště když obžalovaný změnu ve své výpovědi odůvodňoval tím, že původní doznání mu napovídali policisté. Změna jeho výpovědi u hlavního líčení byla nelogická, byla ovlivněna snahou vyvinut se, případně zmírnit svoji vinu na spáchání žalovaného jednání. Veškeré opatřené důkazy tak svědčí o tom, že obžalovaný se dopustil jak skutku prvního, tak i skutku druhého. V bodě ad 1) výroku tohoto rozhodnutí tak obžalovaný zneužil dítěte k výrobě pornografie, čímž spáchal přečin podle § 193 odst. 1 tr. zákoníku, v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný svým jednáním přiměl nezletilou dívku ve velmi nízkém věku, aby se podrobovala jeho pokynům při výrobě pornografického díla a sváděl ji tak k nemravnému životu, čímž ohrožoval její mravní vývoj. Takové nebezpečí zcela evidentně hrozilo a dívka byla ohrožena jednáním obžalovaného ve vztahu ke svému mravnímu vývoji, když obžalovaný veškeré své činy a svá přání cíleně mířil na její přirození a byl veden snahou pořídit fotografická díla tak, aby přirození nezletilé na nich bylo dobře viditelné a v tom směru nezletilé dával pokyny. Pod bodem 2) výroku tohoto rozhodnutí obžalovaný svým jednáním naplnil po subjektivní i objektivní stránce znaky skutkové podstaty přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1, 3 tr. zákoníku, neboť přechovával a vyráběl pornografické dílo, které zobrazuje dítě. Nalezená videa a fotografie zajištěné jednak při domovní prohlídce v bydlíšti obžalovaného, tak na paměťové kartě, kterou ztratil v bydlíšti Ladislava F. [REDAKCE], lze považovat za pornografická díla, jedná se o snímky obnažené nezletilé Heleny M. [REDAKCE] i dalších dívek mladších osmnácti let, sexuálně dráždivé snímky jsou pořízeny očividně bez jejich vědomí, což bylo zjištěno i výsledkem nezletilé Jany F. [REDAKCE] a snímky byly pořízeny evidentně za účelem sexuálního uspokojení obžalovaného vzhledem k jeho sexuální deviaci. Obžalovaný tak svým jednáním se výrazně dotknul zájmu společnosti na ochraně dětí před sexuálním zneužíváním, na svobodě jejich rozhodování o sobě samých a na řádném mravním a citovém vývoji dětí. Opatřené důkazy jednoznačně svědčí o tom, že obžalovaný spáchal tuto trestnou činnost a kromě opatřených důkazů o tom, že tuto trestnou činnost spáchal právě obžalovaný svědčí i jeho výpověď o tom, že dívky skutečně fotografoval i sám pořizoval jejich videonahrávky a následně tato díla u sebe uschoval a nosil při sobě. O zjevném sexuálním zaměření pořízených foto děl svědčí i to, že jejich zhlédnutí svědky Ladislavem F. [REDAKCE] a Miroslavem K. [REDAKCE] již samotnou svou povahou přimělo tyto se s obsahem svěřit dalším osobám a rozhodnout se pro oznámení této trestné činnosti na policii.

Při úvaze o trestu přihlédl soud ke společenské škodlivosti spáchané trestné činnosti, k tomu, že obžalovaný byl již za podobně motivovanou trestnou činnost v minulosti soudně trestán, i k tomu, že obžalovaný je osobou opakovaně trestanou i za jiné druhy trestné činnosti. K poslednímu odsouzení obžalovaného došlo 6.8.2013 Okresním soudem v Kladně sp. zn. 4T 82/2013 pro majetkovou trestnou činnost Obžalovanému byl uložen trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 36 měsíců. Z toho je zřejmé, že obžalovaný se nyní posuzované trestné činnosti dopouštěl ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení, což je okolnost, která mu jednoznačně přitěžuje. Vzhledem ke všem těmto okolnostem rozhodným pro druh a výměru trestu uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody s ohledem na menší rozsah jeho jednání a menší intenzitu v rámci sazby nejprísnějšího ze zákonných ustanovení, pro které je nyní odsuzován, ještě ři dolní hranici zákonné sazby. Trest však uložil jako nepodmíněný, neboť jiný druh trestu by na obžalovaného evidentně neměl výchovný vliv a nezabránil by, aby nepokračoval v páchání další trestné činnosti tak, jak tomu bylo dosud.

Obžalovaný již byl v minulosti ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslné trestné činy, proto jeho zařazení do věznice s ostrahou odpovídá zákonu.

Obžalovaný trpí sexuální deviací a znalec navrhnul léčení s tím, že obžalovaný je k tomuto motivován a vysvětlil své závěry, proč by pouhá ambulantní forma léčení měla na obžalovaného zapůsobit a měla mít léčebný úspěch. Soud v souladu s návrhem znalce proto uložil obžalovanému ochranné sexuologické léčení v ambulantní formě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu. Odvolání musí být ve lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, které výroky rozhodnutí jsou odvoláním napadány a jaké vady jsou rozsudku či řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Nebude-li odvolání odůvodněno bude odmítnuto. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali.

V Kladně dne 2. července 2015

JUDr. Jitka H a u p t m a n o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Hodková